
RULES FOR THE SUBMISSION OF ELECTRONIC DOCUMENTS AS EVIDENCE IN INTERNATIONAL ARBITRATION

Irina Tzakova

International Business School, Botevgrad, Bulgaria, irinatzakova@abv.bg

Abstract: The present report discusses the issues related to the referencing and submission of electronic documents as evidence in international arbitration proceedings. The rules introduced in these proceedings reflect the procedures used in different legal systems, which may prove particularly useful when the parties represent different legal traditions. In this sense, the provisions concerning the collection and presentation of electronic evidence contained in them take into account the approaches adopted in the case law and the principles and norms of the continental legal system. It is argued that the technological nature of electronic documents raises a number of problems within the evidential procedure, despite the fact that they have the same probative value as traditional paper documents and that the same principles should apply in relation to their relevance and admissibility.

The report examines the specifics of the electronic document as evidence in arbitration proceedings set out in detail in the Report on Managing E-Document Production from the Commission on Arbitration and Alternative Dispute Arrangement (ADR) by the International Chamber of Commerce (ICC). It is concluded that, in the general sense, these specifics give rise to the principles, approaches and techniques applicable by the court and the parties in the course of the electronic documentary evidence.

A focus in the report is put on two principles adopted in international arbitration proceedings regarding the submission of electronic documents. These are the principle of early reference and the principle of accurate identification of electronic documents. The mentioned principles are presented in the report as a guarantee of equality and enabling parties to submit their claims fairly.

In conclusion, it is stated that the introduced principles adopted in the rules of international arbitration organizations can also be taken into account by national jurisdictions when dealing with problems arising from the submission of electronic documents as evidence in the proceedings.

Keywords: electronic document, evidence, international arbitration proceedings.

ПРАВИЛА ЗА ПРЕДСТАВЯНЕ НА ЕЛЕКТРОННИ ДОКУМЕНТИ КАТО ДОКАЗАТЕЛСТВА В МЕЖДУНАРОДНИТЕ АРБИТРАЖНИ ПРОИЗВОДСТВА

Ирина Цакова

Международно висше бизнес училище Ботевград, irinatzakova@abv.bg

Резюме: В настоящия доклад са разгледани въпросите, свързани с посочването и представянето на електронните документи като доказателства в международните арбитражни производства. Въведените в тях правила отразяват процедури, които се използват в различни правни системи, при което те могат да се окажат особено полезни тогава, когато страните представляват различни правни традиции. В този смисъл съдържащите се в тях положения, отнасящи се до събиране и представяне на електронни доказателства, отчитат възприетите подходи от прецедентното право и принципите и нормите на континенталната правна система. Застъпва се тезата, че технологичната същност на електронните документи поражда редица проблеми в рамките на процедурата по доказване, независимо от това, че имат същата доказателствена стойност както документите на хартиен носител и по отношение на относимостта и допустимостта им следва да се прилагат същите принципи.

В доклада се разглеждат спецификите на електронния документ като доказателство в арбитражните производства, подробно изложени в Доклад за управлението на електронни документи в арбитражното производство (Managing E-Document Production) на Комисията по арбитраж и алтернативно решаване на спорове (Commission on arbitration and ADR) на Международната търговска камара (International Chamber of Commerce, ICC)¹⁸⁹. Прави се изводът, че в общия си смисъл посочените специфики дават основание за извеждане на принципите, подходите и техниките, които са приложими от съда и страните в хода на производството по доказване с електронни писмени доказателства.

¹⁸⁹ <https://cdn.iccwbo.org/content/uploads/sites/3/2016/10/ICC-Arbitration-Commission-Report-on-Managing-E-Document-Production.pdf>.

В доклада се акцентира върху два принципа, възприети в международните арбитражни производства по отношение на представянето на електронни документи. Това са принципът на ранното посочване и принципът на точното идентифициране на електронните документи, които в доклада се извеждат като гаранция за равнопоставеност и осигуряване на възможност на страните да представят справедливо своите претенции.

В заключение се посочва, че принципните положения, възприети в правилата на международните арбитражни организации, могат да бъдат взети под внимание и от националните юрисдикции при справяне с проблемите, възникващи при представянето на електронни документи като доказателство в процеса.

Ключови думи: електронен документ, доказателствени средства, международни арбитражни производства.

1. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Възприетият подход както в международноправните източници, така в европейското и националното законодателство, е придаването на електронния документ на юридическа сила и доказателствена стойност еднаква с юридическата сила и доказателствена стойност на документа на хартиен носител.

Общата постановка на въпроса за правната сила на електронния документ и нормативното му решаване в материалното право дава възможност електронните документи да бъдат допускани като доказателства в процеса, но това не означава еднозначно, че не се налага промяна в подхода и действията на съда и страните, продиктувани от особеностите на електронния документ от гледна точка на същността и процедурата на доказване в гражданския процес. Електронните документи имат същата доказателствена стойност както документите на хартиен носител и по отношение на относимостта и допустимостта им следва да се прилагат същите принципи. Природата на електронните документи обаче поражда редица проблеми в рамките на процедурата по доказване. Извън предмета на настоящия доклад остават въпросите свързани с формалната доказателствена сила на документа, т.е. с възможността за идентификация и автентификация на лицето, което извършва електронно изявление като съдържание на понятието електронен документ.¹⁹⁰

Ценен ресурс за подпомагане на съда и страните при посочване и представяне на електронни документи като доказателства в процеса са и Правила на международните арбитражни организации. В свое изследване, под заглавието „E-discovery in Arbitration” (E-разкриване в арбитража), Jhon Range и Jhonatan Wilan, водещи юристи по въпросите за „възстановяването на електронни доказателства, изпълнение на новите насоки за оповестяване и мерки за опростяване на арбитражния процес”, посочват, че всеки арбитражен съд има свобода да реши дали и до каква степен ще включи в производството електронно съхранявана информация и каква ще бъде формата, в която трябва да бъдат данните, включително само като хартиено копие на електронен запис. Арбитражът се възприема като по-бърз, по-частен, по-евтин и по-малко спорен метод за разрешаване на спорове¹⁹¹. В статията си „Производство на електронно съхранявана информация съгласно международни арбитражни правила” (Production of Electronically Stored Information Under International Arbitration Rules Recent Developments) Mayer Brown отбелязва следното: „наскоро водещи арбитражни институции са променили своите правила или са издали насоки или протоколи, за да се справят с нарастващия обем на ESI (electronically stored information)¹⁹². По този начин фокусът е очевидно върху възникващите предизвикателства, свързани с управлението на големи обеми потенциално важни данни, като същевременно се гарантира справедливо и ефикасно провеждане на арбитражни производства”¹⁹³.

В настоящия доклад ще се спрем на положенията, свързани със събирането и представянето на електронни документи, съдържащи се в Правилата на международната асоциация на юристите (International Bar

¹⁹⁰ По въпросите за идентификацията на лицата и отделни нейни аспекти в българската правна литература виж: Хубенова, М., *Актуална уредба на електронната идентификация на правните субекти в Република България*, сп. Норма, бр. бр.9/2015г., с.46- 69; Хубенова, М., *Национални схеми за е-идентификация на държавите членки на ЕС*, списание „Правен алгоритъм“, брой № 2/2015, 55–73; Хубенова, М., *Европейски актове за създаване на паневропейска система за електронна идентификация*, списание „Норма“, брой №4/2014, 55–68.

¹⁹¹ Range, J., Wilan, J. *E-discovery in Arbitration*, Thomson Reuters/Dspatore;

https://www.hunton.com/images/content/3/3/v2/3339/Chapter_ediscovery_in_arbitration.pdf&prev=search.

¹⁹² Понятието „electronically stored information“ („електронно съхранена информация“), е въведено във Федералните правила за гражданско съдопроизводство (Federal Rules of Civil Procedure, FRCP).

¹⁹³ Brown, M., *Production of Electronically Stored Information Under International Arbitration Rules Recent Developments*, <https://www.mayerbrown.com/publications/Production-of-Electronically-Stored-Information-Under-International-Arbitration-Rules-Recent-Developments>.

Association, IBA) за получаване на доказателства в Международния арбитраж от 2010г. (по-нататък Правила на IBA за доказателствата)¹⁹⁴.

Обръщаме внимание върху този документ, тъй като Правилата на IBA за доказателствата отразяват процедури, които се използват в различни правни системи, при което те могат да се окажат особено полезни тогава, когато страните представляват различни правни традиции, което се посочва и в самото въведение към документа. В този смисъл документът и съдържащите се в него положения, отнасящи се до събиране и представяне на електронни доказателства, отчита възприетите подходи от precedentното право и принципите и нормите на континенталната правна система.

2. СПЕЦИФИКИ НА ЕЛЕКТРОННИЯ ДОКУМЕНТ ОТ ПРОЦЕСУАЛНА ГЛЕДНА ТОЧКА

Преди да посочим конкретните принципи и решения за представяне на електронния документ като доказателство в арбитражните производства, ще отбележим неговите специфики, подробно изложени в Доклад за управлението на електронни документи в арбитражното производство (Managing E-Document Production) на Комисията по арбитраж и алтернативно решаване на спорове (Commission on Arbitration and ADR) на Международната търговска камара (International Chamber of Commerce, ICC), публикуван през м. юли 2016 г.¹⁹⁵ Авторитетът на тази организация и изследванията и документите, създавани от нейните комисии, ни дават основание да се позовем на него. Докладът има важно практическо значение. Той съдържа две приложения, като в първото се описват някои от отличителните особености на електронните документи и се разяснява как те се създават, съхраняват, предават, получават и т. н., а във второто е приложен речник на термини, свързани с електронните доказателства.

Кои характеристики на електронния документ могат да доведат до различни или допълнителни практически решения при тяхното допускане и представяне в рамките на процеса? В Доклада на Комисията тези специфики са изведени след анализ и обобщаване на практиката по събиране и представяне на електронни документи в процеса както в страните от Общото право, така и в международните арбитражни институции, включително Правилата на международната асоциация на юристите (International Bar Association) за получаване на доказателства в Международния арбитраж от 2010г.¹⁹⁶

Като **първа особеност** се посочва увеличеният обем на доказателствения материал. Информацията в електронен вид се генерира, натрупва и разпространява в много по-големи количества от тази на хартиен носител. **На второ място**, хартиените документи се съхраняват в ограничен брой физически местоположения, докато електронните могат да се намират едновременно на няколко различни места (компютри, мрежови сървъри и др.). **Трета особеност** на електронните документи е, че те могат да са леснодостъпни – например такива, които са в ежедневна употреба, макар и потенциално да са обемни. Други, обаче, като архивирани документи например, могат да бъдат сравнително недостъпни и за извличане на данни от такива източници да се изисква възстановяване на голям обем материал. **На четвърто място** се посочва възможността от значително дублиране на електронните документи в компютърната система на едната страна. Те могат да съществуват в различни хранилища в рамките на една система или мрежа. **Пето**, електронните документи са едновременно по-трайни, но и по-уязвими. „Изтриването“ на електронния документ не означава, че той не съществува. Той може да бъде потенциално възстановим, тъй като „изтрития“ електронен документ често се премества в друго местоположение в рамките на една компютърната система. Като **шеста особеност** на електронните документи може да се посочи, че за разлика от хартиените документи те могат да бъдат редактирани, модифицирани автоматично, без участието на човек. Употребата на електронни документи (достъп, копиране, отпечатване) може да доведе до промени в тях, особено в метаданните, и поради тази причина те са уязвими от неволна промяна. **Седмо**, използването на хардуер и софтуер за създаване на електронен документ го различава от хартиения в контекста на достъпността на документа. **На осмо място**, метаданните са информация за електронния документ или файл, която описва неговите характеристики, произход или използване. Метаданните на електронния документ могат да бъдат „видими“ и „скрити“. Видимите метаданни се визуализират на монитора или в разпечатката на документа. Например видимите данни в електронната поща са подател, получател, дата, заглавие. Скрытите метаданни не се визуализират. Това са данните за IP адресите на подателя и получателя, маршрута на документа. Като **девета особеност** се посочва, че метаданните са част от електронния документ. Скрытите метаданни са ценни доказателства в случай на измама и подправяне на

¹⁹⁴ http://www.ibanet.org/Publication/publications_IBA_guides_and_free_materials.aspx.

¹⁹⁵ <https://cdn.iccwbo.org/content/uploads/sites/3/2016/10/ICC-Arbitration-Commission-Report-on-Managing-E-Document-Production.pdf>.

¹⁹⁶ http://www.ibanet.org/Publication/publications_IBA_guides_and_free_materials.aspx.

доказателства. От друга страна, те са уязвими към модификация (умишлена или по невнимание), което би довело до създаването на друг документ и затруднение при неговото търсене. Посочените от Комисията особености не са изчерпателно изброени в настоящото изследване, както и не се следва оригиналното им групиране. В общия си смисъл, изведен по-горе, те дават основание за извеждане на принципите, подходите и техниките, които са приложими от съда и страните в хода на производството по доказване с електронни писмени доказателства.

3. ПРИНЦИП НА РАННОТО ПОСОЧВАНЕ И ТОЧНОТО ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ ДОКУМЕНТИ

В международния арбитраж се счита за най-подходящо изясняването на въпросите, свързани със събирането и представянето на електронни документи, да бъде направено в самото начало на процеса. Този подход е подчинен на целите на арбитражното производство – ефикасен, икономичен, справедлив и пропорционален процес на събиране на доказателства, особено като се има предвид, че страните често са с различни правни традиции (записано в Преамбюла на Правилата на международната асоциация на юристите (International Bar Association) за получаване на доказателства в Международния арбитраж от 2010 г.)¹⁹⁷. В документа се посочва също, че от страните се очаква да действат добросъвестно и имат право на разумно предварително уведомяване за доказателствата, на които се основават другите страни.

В същия смисъл са и насоките на Международния център за регулиране на спорове (ICDR), създаден от Американската арбитражна асоциация (AAA). Насоките са дадени в съставеното от Комисията по обмен на документи и електронни материали Ръководство за арбитражите по въпроси за обмен на информация в международния арбитраж (Guidelines for Arbitrators on Exchange of Information)¹⁹⁸. Във въведението на документа се посочва, че Международния търговски арбитраж предоставя по-опростена, по-евтина и по-бърза форма за решаване на спорове, отколкото тази, предоставена от националните съдилища. Арбитражният трибунал следва да управлява обмена на информация с оглед запазване на ефективността и избягване на ненужни забавяния и разходи, като същевременно балансира целите на равнопоставеност, избягва изненадата и дава възможност на страните да представят справедливо претенциите и защитата (параграф 1а).

В един от най-популярните документи по въпросите за разкриване на електронни доказателства – Протоколът за електронно разкриване в арбитража, разработен от Кралския институт на арбитражите (CIArb Protocol for E-Disclosure in Arbitration)¹⁹⁹, като цел се посочва необходимостта от ранно разглеждане и оповестяване (посочване) на ESI, когато това е необходимо и подходящо за избягване на ненужни разходи и забавяне. Протоколът изисква от Арбитражния съд да вземе предвид разумността и пропорционалността, справедливостта и равнопоставеността, както и възможността всички страни да представят своите искания. Това включва съображения за балансиране на стойността и естеството на спора и вероятната приложимост и същественост на исканите документи, срещу разходите и тежестта, произтичащи от изготвянето на ESI (чл. 6).

Съгласно Протокол за разкриване на документи и представяне на свидетели в търговския арбитраж на Международен институт за предотвратяване и разрешаване на конфликти (CPR)²⁰⁰ от 2008 г. стремежът е да се обърне внимание на опасенията, че арбитражните процедури, особено при спорове, засягащи страни от различни нации, не са предсказуеми и стават все по-сложни, скъпи и отнематци време, и са необходими препоръки за разумни ограничения върху оповестяването (разкриването) и свидетелските показания. Отнася се до „оповестяване на базисните документи“, което е общият принцип, че арбитражът е бърз, рентабилен и фундаментално справедлив, и който гласи, че „оповестяването“ (посочване, представяне, събиране на писмени доказателства) следва да се предоставя само по отношение на относими и съществени документи, за които страната има значителна, очевидна необходимост, за да представи своята позиция (раздел 1, буква „а“).

Ревизираните правила на IBA изискват от арбитражния съд и страните: да се консултира в най-ранно подходящо време за ефикасен, икономичен и справедлив процес на събиране на доказателства (член 2, параграф 1); да се отговори на изискванията, процедурата и формата, приложими за ESI, и насърчаването на ефективността, икономията и опазването на ресурсите.

¹⁹⁷ http://www.ibanet.org/Publication/publications_IBA_guides_and_free_materials.aspx.

¹⁹⁸ ICDR Guidelines for Arbitrators on Exchange of Information: <http://www.adr.org/si.asp?id=5288>.

¹⁹⁹ <http://www.ciarb.org/information-and-resources/E-Disclosure%20in%20Arbitration.pdf>.

²⁰⁰ <http://www.cpradr.org/Resources/ADRTools/ADRProtocolsModelClauses.aspx>.

Подобно е и решението в Протокол за разкриване на документи и представяне на свидетели в търговския арбитраж на Международен институт за предотвратяване и разрешаване на конфликти (CPR): страните, избирайки режими Б, В или Г, се съгласяват да се срещнат и да дадат преди първоначалната конференция с арбитражния съд конкретните условия и график за оповестяване на ESI; въпросите относно съхраняването на документи (раздел 1, буква „а“) или други въпроси или разногласия по отношение на оповестяването (раздел 1, буква „д“), точка 1) трябва да бъдат идентифицирани и разрешени възможно най-рано, за предпочитане на ранна конференция.

Следваща мярка е точното идентифициране на търсените документи. Само адекватно идентифицирани документи могат да отговорят на принципите на уместност, същественост и пропорционалност. Важен момент е идентифицирането на достъпността на източниците, теза, която споделихме по-горе.

Съществеността на поисканите документи трябва да бъде внимателно преценена срещу тежестта върху искането за търсене, извличане, представяне и събиране. Важен фактор за този баланс е относителната достъпност на потенциалните източници на електронните документи (т. 5.10 ICC Доклад)²⁰¹.

Използваните техники, отбелязват John Range и Jonatan Wilan²⁰², няма да идентифицират всички релевантни документи, но целта на арбитража е не „всеобхватност“, а адекватност. Техниката за „филтриране“ на документи трябва да бъде договорена от страните под надзора на арбитражния орган преди да започне производството. Освен това страните трябва да предвидят и методи, гарантиращи гъвкавост на процедурата чрез възможност за стесняване или разширяване на търсенията.

4. ПОДХОДИ ЗА ПРЕДСТАВЯНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВА В ЕЛЕКТРОНЕН ВИД

В Правилата на ИВА се съдържат познати вече подходи при събиране и представяне на доказателства в електронен вид, като се прави описание на методите, които могат да бъдат приложени с оглед „ефективността, икономичността и справедливостта на процедурата по събиране на доказателства“ (ст. 2, т. 1). Същият текст се открива и в правилата относно допустимостта и оценката на доказателствата (ст. 9, т. 2, (g)). Съдът може да изключи от доказателствата документи от съображение за „процесуална икономия, пропорционалност, справедливост и равенство“.

При искане, отправено до съда или другата страна за представяне на електронни документи, то трябва да съдържа идентифицираща информация за конкретни файлове, критерии за търсене, конкретни лица или други способности за търсене на такива документи, които са ефективни и икономични (ст. 3, т. 3 (a), т. 3 (i)).

Съставът на арбитража може да укаже на страната, към която е отправено искане за представяне на документ, да го представи, в случай че е установено, че той се намира в нейно разпореджане, ръководство и контрол, ако е относим към делото и е съществен за разрешаване на спора.

По отношение на формата на представяне на електронната информация Правилата на ИВА предвиждат, че те трябва да бъдат представени в най-удобна или икономична форма, която да е годна за използване от получателя (тук става дума за използване на операционна система и формати, които са общодостъпни и не е необходимо специално програмно оборудване за визуализация и разчитане на информацията, *бел. моя, И.Ц.*).

Всички тези аспекти и особености на процедурата по доказване с електронни документи трябва да се вземат предвид от страните. Налага се обаче изводът, че в този процес и по силата на служебното начало активността на съдията при извършване на процесуалните действия на страните е необходимо да се засили в контекста и с оглед на допускането на електронните документи като доказателство в процеса.

По повод ролята на арбитъра John Range и Jonatan Wilan²⁰³ изразяват мнение, че една от пречките за ефективното управление на ESI е недостатъчното разбиране на технологиите, терминологията и процесите, свързани с търсенето на ESI, и следователно невъзможността да се упражнява достатъчно контрол (да ръководят страните за подобряване ефективността на исканията за представяне на електронни документи) – „Има естествена склонност да отхвърлят непознатото и да изискват електронните документи да бъдат представени в познат формат, а именно на хартия“. Авторите подчертават също, че съществува взаимовръзка между цифровата грамотност на арбитрите и вероятността от получаване на продуктивно и ефективно доказване чрез електронни документи. Както отбелязват и Irene Welser и Giovanni De Berti в статията си „Най-добри практики в арбитража: Избор на въведени и възможни бъдещи добри практики“,

²⁰¹ <https://cdn.iccwbo.org/content/uploads/sites/3/2016/10/ICC-Arbitration-Commission-Report-on-Managing-E-Document-Production.pdf>.

²⁰² Range, J., Wilan, J. *E-discovery in Arbitration*, Thomson Reuters/Dspatore; https://www.hunton.com/images/content/3/3/v2/3339/Chapter_ediscovery_in_arbitration.pdf&prev=search.

²⁰³ Range J., Wilan J. *E-discovery in Arbitration*, Thomson Reuters/Dspatore.

документът е най-сигурният начин да се установи съществуването и достоверността на фактите. Цитирайки чл. 8 от Правилата на IBA, съгласно който „арбитражният съд определя допустимостта, уместността, съществеността и тежестта на доказателствата”, те коментират: „Това е перфектно, но е по-лесно да се каже, отколкото да се направи”²⁰⁴.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

От гледна точка на посочените принципни положения възприетите правила на арбитражните организации могат да бъдат взети под внимание и от националните юрисдикции при справяне с проблемите, възникващи при представянето на електронни документи като доказателство в процеса.

Тук ще се върнем на заключителните думи от изследването на Mayer Brown върху международните арбитражни правила за събиране и представяне на ESI. Според него практиците и арбитражите вече разполагат с различни правила, насоки и протоколи, на които се позовават, когато се стремят да въведат режими за електронно разкриване, които са в съответствие с целите за ефективност, икономичност, справедливост и пропорционалност. От друга страна, посочва авторът, с подходящи технически насоки електронното разкриване има потенциала да бъде използвано по положителен и проактивен начин, за да се намали обема хартия и да се открият възможности за стратегическо използване на технологии като например за анализи на данни, електронни пакети, електронно представяне на доказателства и електронни писма, които могат да служат за рационализиране на арбитражния процес²⁰⁵.

ИЗТОЧНИЦИ

Хубенова, М., (2015) *Актуална уредба на електронната идентификация на правните субекти в Република България*, сп. Норма, бр. бр.9/2015г.

Хубенова, М., (2015) *Национални схеми за е-идентификация на държавите членки на ЕС*, списание „Правен алгоритъм“, брой № 2/2015г.

Хубенова, М., (2014) *Европейски актове за създаване на паневропейска система за електронна идентификация*, списание „Норма“, брой №4/2014г.

Range, J., Wilan, J., (n.d.) *E-discovery in Arbitration*, Thomson Reuters/Dspatore; <https://www.hunton.com/images/content/3/3/v2/3339/Chapterediscoveryin arbitration.pdf&prev=search>.

Brown, M., (n.d.) *Production of Electronically Stored Information Under International Arbitration Rules Recent Developments, Provides for production of ESI in the format in which the information is ordinarily maintained, or in a reasonably usable form (Article 8)*, <https://www.mayerbrown.com/publications/Production-of-Electronically-Stored-Information-Under-International-Arbitration-Rules-Recent-Developments>

http://www.ibanet.org/Publication/publications_IBA_guides_and_free_materials.aspx.

<https://cdn.iccwbo.org/content/uploads/sites/3/2016/10/ICC-Arbitration-Commission-Report-on-Managing-E-Document-Production.pdf>.

http://www.ibanet.org/Publication/publications_IBA_guides_and_free_materials.aspx.

ICDR *Guidelines for Arbitrators on Exchange of Information*: <http://www.adr.org/si.asp?id=5288>.

<http://www.ciarb.org/information-and-resources/E-Discolure%20in%20Arbitration.pdf>.

<http://www.cpradr.org/Resources/ADRTools/ADRProtocolsModelClauses.aspx>.

<https://cdn.iccwbo.org/content/uploads/sites/3/2016/10/ICC-Arbitration-Commission-Report-on-Managing-E-Document-Production.pdf>.

Welser I., De Berti G. *Best Practices in Arbitration: A Selection of Established and Possible Future Best Practices*; http://www.chsh.com/fileadmin/docs/publications/Welser/Beitrag_Welser.pdf.

²⁰⁴ Welser I., De Berti G. *Best Practices in Arbitration: A Selection of Established and Possible Future Best Practices*: http://www.chsh.com/fileadmin/docs/publications/Welser/Beitrag_Welser.pdf.

²⁰⁵ Brown M. *Production of Electronically Stored Information Under International Arbitration Rules Recent Developments, Provides for production of ESI in the format in which the information is ordinarily maintained, or in a reasonably usable form (Article 8)*, <https://www.mayerbrown.com/publications/Production-of-Electronically-Stored-Information-Under-International-Arbitration-Rules-Recent-Developments-01-10-2011>.